

мислили да я посъживятъ. Но Братска любов се нуждаела отъ Ботйова, като дѣйна сила, безъ да била въ състояние да прави добродѣтели, отъ каквито въ тая минута най-голѣма нужда ималъ българския поетъ: отъ облекло, храна и подслонъ.

Вѣроятно, въ сщето това читалище Братска любов, Христо Ботйовъ е срѣщналъ единъ свой едноименникъ, Христо Карловчинътъ, който ще да е познавалъ всичкитѣ прѣлести на Букурещъ, защото слѣдъ като прѣспалъ една-двѣ ноци изъ непознати бордеи, третата вечеръ той завелъ поета въ своитѣ чардаци — една уединена воденица извънъ града. Не повече отъ двѣ-три седмици ще да е продължавалъ съвмѣстния животъ на двамата Христовци, защото вече прѣзъ ноември 68. Ботйовъ ималъ за кратко врѣме при себе си, въ сщето жилище, Дяконътъ и никой другъ.

Василъ Левски се билъ върналъ отъ първата обиколка изъ България, дошелъ въ Братска любов, където се срѣщнали съ Ботйова. Двамата уроженци на Гиопца се разбрали и си казали двѣ братски думи. До срѣщата си съ Ботйовъ, Левски се намиралъ, ти сирѣчи, подъ пълното влияние на Раковски. Тоя хайдутинъ, съ своитѣ фантастични теории върху българската история и съ своята открита душа, силно влияеше надъ възприемчивитѣ младежи, хипнотизираше ги, и тѣ възприемаха идеитѣ му напълно, безъ контрадикция. Цѣлата теория на Раковски за българскитѣ хайдуги, едностранчива въ своята постройка и погрѣшна въ своето заключение, че стариятъ хайдутинъ е способенъ за политическа активностъ, безъ да измѣни своята природа, своитѣ традиции, пакъ и своитѣ задачи, и т. н. отчасти, ако не напълно, заразила и Левски. Създалъ си за цѣль да изтъква изключителнитѣ добродѣтели на българскотоминало, за да докаже прѣдимствата на Сългарина прѣдъ всички останали нации, Раковски от-